

Majniški Kraljici.

Mariji, majniški Kraljici,
Angeljskih spevov krasni don,
Jutranji zor, večerni zvon
Nebeško priča čast Devici,
In s stvarstvom druží se v poklon
Se človek svoji priprošnjici.
Krepost z Marije božja seva,
In slava večna ji odmeva.

Kedar človeka tare sila,
Rešnica Ti mu blaga si,
A deci še posebno mila,
Ljubeča Mati draga si.
Jasnejše da nam dni storila
In v zvanju nas krepila bi!
Cvetice hvale v šopek spaja
In v dar otrok Ti vdan podaja.

M. Zemljič.

Mlad junak.

Prelep vzgled krščanskega junaštva in krščanske stanovitosti nam je sporočil neki armenski duhovnik iz zadnjega turškega preganjanja.

Dva turka sta vjela dvanajstletnega krščanskega dečka. Najprej sta ga skušala s prilizovanjem in sladkimi besedami ob pravo vero pripraviti in zapeljati v turško vero. „Ne bodi nespameten“, mu pravita; „nehaj biti kristijan in bodi častilec velikega preroka. Potem poskrbiva tudi, da dobiš lepa oblačila in čedno sabljico.“

„Ne, ne“, odgovarja deček, „le imejta svoja oblačila. Jaz jih ne maram. Tudi nočem postati turek, vedno hočem ostati zvest kristijan.“

„Ako nočeš biti turek, odsekava ti roko, in imel boš velike bolečine.“

„Tukaj je moja roka“, reče deček, „kar storita, kakor sta rekla; turek pa nočem biti.“

„No, pa čuti, kaj se pravi, ne ukloniti se najini volji.“ Kruta turka mu odsekata desno roko. „Ako bo videl kri“, si mislita, potem se bo že spreobrnil. Toda motila sta se.

„Ali hočeš sedaj vsprejeti nauk velikega preroka, ali hočeš rajše izgubiti še levo roko?“

„Náta, tukaj je tudi moja leva roka, ki jo rad izgubim iz ljubezni do svojega Zveličarja.“

„Odsekava ti glavo“, zarežita vsa besna in jezna oba turka.